



**Pauli Laymanni e Societate Iesu Jus Canonicum
Commentario Perpetuo Explicatum**

Et Uberi Non Minus Ac Varia Qvam Clara Et Solida Doctrina Illustratum

Commentarius In Librum III. Decretalium

Laymann, Paul

Dilingae, 1698

Capitulum II. Decet.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62482](#)

552 Decret. Greg. Lib. III. Tit. XLIX. Cap. II. in sexto.

Neque dicas, quod per talē exemptionem, jus collectandi in aliquo territorio, magnum patiatur detrimentum, & Principi sacerdotali magnum damnum inferatur. Respondet enim, negando sequelam hanc, cum diminutio haec non fiat in proprijs bonis Principis, vel in jure aequivalente domino proprietatis, ob cuius laisionem propriè loquendo damnum pateretur Princeps, ex negata sibi pensione jure justitiae commutativa debita, sed tantum ex jure jurisdictionis, ex quo nulla est obligatio curare, ut bona talia maneant sub jurisdictione Principis, vel Magistratus sacerdotalis, cum quilibet dominus proprietatis de bonis suis liberè disponere possit, præsertim illa donando Deo vel Ecclesiæ, per quam donationem, cum talia bona fiant Ecclesiastica, censentur meritò talium bonorum naturam induere: præsertim cum in tali casu exemptus à tributis sacerdotalibus pendendis non tam habeatur ex auctoritate juris positivi humani, quam ex auctoritate juris divini, vel humani in divino fundari. Videantur plura circa immunitatem Ecclesiatarum & Ecclesiasticorum in *Theolog. Moral. I.* 4. tr. 9.

CAPITULUM II.

Decet.

PARAPHRASIS.

Plurima in hoc Capit. præscribit Gregorius X. Pontifex in Concilio Lugdunensi Generali, ad reverentiam Ecclesiæ observandam, quod scilicet humilis, & devotus ad Ecclesiæ ingressus esse debeat; quod debeat fieri exhibitio reverentia specialis, præcipue dum pronuntiatur sanctissimum Nomen JESU, dum aguntur Missarum solemnia; quod orationibus in Ecclesia interviendum, & nullæ excitandæ editiones; quod sacerdotes civiles Conventus, seu Parlamenta, in Ecclesia facere non debeat; quod quæcunque profana colloquia, & multæ

magis fœda & impura, quælibet confabulationes, & quæcunque divinum officium turbare possunt, intermitte debeat: quod in Ecclesijs carmineque Camererijs, negotiations, judicia sacerdotia, maximè criminalia, ac nundinae permitti non debeat; quod procedu & sententia judicum facultatum in Ecclesijs, earumque Camererijs, prohibet, nullius sint firmatais, ita ut Laicos etiam Ordinarios obliget Pontifex, al curandam diligentem horum observationem; concludens tandem hanc suam Constitutionem, quod transgrediens hi rum, qui præmissas inhibitiones penitenti animo contempserint, & per procelium Ordinarioꝝ, & ab illis appellandorum Divinæ & Pontificie ultimus acrimoniam formidare debeat, & nec suum confessi reatum, firmato proposito à similibus deliberaverint solvere: quæ omnia sanctissime quidem pro reverentia tam Ecclesiatarum, quin divinorum mysteriorum hoc titulo facita fuerint, & longiore explicatio non indigent, cum clara sint omnia; fastis tamen non tam sancte, & accurate, obnegligentiam, & nimiam (apellat) rochorum dissimulationem observant, quos convenientibus etiam penitentia illis excitentur, qui in illos jurisdiccionem habent, ad sanctiorem divinorum, & suarum sibi communiarum Ecclesiæ curam videretur velle Pontifex extimare, dum vult eos hujus etiam Canonice auctoritate, & metu penatum extandos.

CAPITULUM III.

Clericis.

PARAPHRASIS.

Etiam in hoc Capit. in eos Laicos investit Pontifex Bonifacius VIII. qui Clericos collectis, tallijs &c. gravant, afflent, suadere antiquitatem, & præsentium eti permitte